

+

ΣΥΛΛΟΓΗ
ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ & ΑΝΕΚΔΟΤΩΝ

ΣΥΛΛΕΧΘΕΝΤΩΝ ΥΠΟ

Π. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

Πομπ. 1924 α 1598

ΤΟ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΚΟΥΡΕΙΟΝ
ΕΥΧΕΤΑΙ ΤΟΙΣ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙΣ ΑΥΤΟΥ ΠΕΛΑΤΑΙΣ
ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ 1924
ΑΙΣΙΟΝ & ΕΥΔΑΙΜΟΝ

Τύποις : ΓΡΗΓ. Μ. ΔΡΕΤΤΑ - Πλαστικής 2.

ΣΥΛΛΟΓΗ
ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ & ΑΝΕΚΔΟΤΩΝ

ΣΥΛΛΕΧΘΕΝΤΩΝ ΥΠΟ

Π. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

ΤΟ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΚΟΥΡΕΙΟΝ
ΕΥΧΕΤΑΙ ΤΟΙΣ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙΣ ΑΥΤΟΥ ΠΕΛΑΤΑΙΣ
ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ 1924
ΑΙΣΙΟΝ & ΕΥΔΑΙΜΟΝ

Τύποις : ΓΡΗΓ. Μ. ΔΡΕΤΤΑ - Προαστίον 2.

ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΛΕΥΤΕΡΗ

Νὰ τὰ χιλιάσης σ' εὐχομαι
Λευτέρη μου τὰ χρόνια
Μὲ δόξα κι' ἄφθαστη χαρὰ
Νὰ βρίσκεσαι αἰώνια
Ἡ Θράκη ἢ Τρωάδα μας
Καὶ ἡ μικρὰ Ἀσία
Σένα Λευτέρη καρτεροῦν
Νὰ ράνουν μὲ τὰ ἴα
Στὴν πόλι στὴν ἐπτάλοφο
Τὴν κοσμοξακουσιμένη
Κεῖ ὁ μαρμαρωμένος βασιλιάς
Ἐσένα περιμένει

Π. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥΣ

Ἡ ΤΡΙΑΝΔΡΙΑ

Ἦταν τρεῖς μὲ δέκα μάτια
Καὶ μὲ δυνὸ σπαθιά
Δυνὸ σωριάζαν τὰ δευμάτια
Κι' ἕνας ἔβαζε φωτιά.

Π. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥΣ

ΣΤΟΝ ΠΛΑΣΤΗΡΑ

Κιᾶν ἀπέμειναν ἀκόμη
Δίγα δάφνινα κλωνάρια
Στεφανώσετε μ' αὐτὰ
Τοῦ Πλαστήρα μας,
τὰ παλληκάρια
Ποῦ ἐσήκωσαν τὸ χέρι
Καὶ ἐκτύπησαν σφαγεῖς
Ξανασκλαβωμένης Ἰωνίας γῆς

Π. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥΣ

ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ ΜΑΣ

Εύπνα τώρα, Ἡρωικὲ μιν,
Ἵπερήφανε Στρατὲ,
Νὰ δοξάσης τὴν Πατρίδα
Ποῦ δὲν ντρόπιασες ποτὲ.

Ἵρωθ' ἡ ὥρα, καὶ τὴ βλέπω,
Νὰ ξυπνήσης ἀπ τὸν ὕπνο,
Στὴ Ροδόπη ὅλοι πᾶνε
Γιὰ τὸ μυσικὸ τὸ Δεῖπνο.

Νὰ, οἱ ἀρχηγοὶ σου τώρα,
οἱ παλαιοὶ καὶ δοξασιμένοι,
Πλάϊ σου σὰν τὰ λιοντάρια
Τὴν Ἑλλάδ' ἀγκαλιασμένη.
Σὰν Πατέρες σου προσμένουν
Νὰ διαβάσουν στή ματιά σου
Νέα τρόπαια καὶ δοξες,
Ποῦ θὰ ἰδοῦν, τὰ ὄνειρά σου.

Μάννα Ἑλλάδα, τὰ παιδιά σου
Δὲν σ' ἀφίνουν ὁρφανή,
Τὸ καθένα νέος Διάκος
Καὶ Κανάρης θὰ φανῇ.

Γιὰ νὰ μάθουν οἱ ὀχτροὶ σου,
Τοῦρκοι, Βούλγαροι, καὶ ξένοι
Τὸν τρανὸν Δημηουργὸ σου
Ποῦ σὲ θέλει Δοξασμένη.

Σ. ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ

Ο ΔΙΩΚΤΗΣ ΤΗΣ ΓΡΙΠΠΗΣ

Εἰς τὴν ὁδὸν Προαστείου 35 εὐρίσκετε
τόν φοβερόν διώκτην τῆς Γρίππης. Εἶνε ὁ
διευθυντής τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Κουρείου
κ. Π. Παπάζογλους, ὅστις διὰ τῶν τεχνι-
κώτατα ἐφαρμοζομένων ἰατρικῇ ἐντολῇ αἵ-
ματηρῶν σικνῶν (κοφταῖς βεντούζαις) ἔ-
σωσε κόσμον καὶ κοσμάκην κατὰ τὴν πα-
ρελθούσαν ἐπιδημίαν. Ἐκτελεῖ οὗτος κα-
τόπιν πρακτικῆς ἀδείας φλεβοτομίαν, βδελ-
λυθεραπείαν καὶ πᾶσαν μικροχειρουργι-
κὴν ἐργασίαν. Θεραπεύει δὲ πνευμονικῶς διὰ
τῆς εὐφρολόγου ὑπερκαθαρεύουσας συνο-
μιλίας τῶν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Ο ΠΟΛΕΜΙΟΣ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ

Θέλετε νὰ προλαμβάνητε τὴν συμφόρησιν;
Κάμεβε φλεβοτομίαν, δις καὶ εἴτε ἅπαξ τὸ
ἔτος. Θέλετε νὰ μὴν ἔχετε ζάλην; Κάμετε
τὸ αὐτὸ. Θέλετε νὰ μὴν ἔχετε κνηγμούς
(φαγοῦρα); Κάμετε φλεβοτομίαν.
Καταφύγετε εἰς τὸν Π. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ, κάτο-
χον πρακτικῆς ἀδείας, Προαστείου 35.
Ἐκτεκεῖ πᾶσαν ἰατρικὴν διαταγὴν ἀπαι-
στως.

ΣΑΥΙΟΥΣΤΑΜ 2

(ΤΡΙΑ ΦΙΛΙΑ)

ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ ΜΑΣ

Τὸ πρῶτο σὶὸ χεράκι σου

Ποῦ σέρνει τὸ σκαντάλι,

Κι' ἀκούει τὸν κρότο ἢ καρδιά

Καὶ γίνεται μεγάλη.

Τὸ δεύτερο σι' ἀκοίμητα

Ἑλληνικά σου μάτια,

Π' ὅταν σκοπεύουν βλέποντε

Τῆς Πόλης τὰ παλάτια.

Τὸ τρίτο τὸ καλλίτερο,

Μάη ἀκριβὲ κι' Ἀπρίλλη,

Δὲν σοῦ τὸ δίνω τὸ κρατῶ

Στὰ δροσερὰ μου χεῖλη,

Καὶ θὰ τὸ πάσης νικητής

Στοῦ γυρισμοῦ τὴν ὥρα

Μαζὺ μὲ τὰ δαφνόκλαδα

Ποῦ θὰ σοῦ δώσ' ἡ χώρα.

Σ. ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ

ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΚΟΥΤΑ

Συζυγικοί διάλογοι

Ἡ μαμὰ διαβάζει τὸ γράμμα τοῦ γνιού
τους ποῦ σπουδάζει στήν Ἀθήνα,
Πρὸς τὸν σύζυγόν της. —

— Ξέρεις Πολύκαρπε ὁ Τάκης μᾶς στέλ-
νει χίλια φιλιὰ καὶ ζητεῖ δύο χιλιάδες,

— Δύο χιλιάδες φιλιὰ. Νὰ τὰ στείλουμε.

— Ὅχι, καλὲ, δύο χιλιάδες δραχμὲς.

— Εἰ Τότε ἂς μείνουν.

Ἐκεῖνος. — Ὅταν πεθάνω, ἀγάπη μου
τί θὰ κάμης;

Ἐκείνη — Θὰ τρελαθῶ.

— Δὲν ἐννοῶ αὐτὸ. . . Ἐννοῶ ἂν θὰ ξα-
ναπανδρευθῇς. .

— Ἀ! Ὅχι βέβαια, δὲν θὰ τρελλαθῶ
μέχρι τοιοῦτου βαθμοῦ. . .

ΝΑ ΜΗ ΒΑΣΚΑΘΟΥΝ

Ὅταν κατελήφθη ἡ Προῦσσα ὑπὸ τῆς Μι-
ραρχίας τοῦ Ἀρχιπελάγους, ὁ ταγματά-
ρχης Σοφοκλῆς Βενιζέλος ἐπεσκέφθη τὸ
Μαυσωλεῖον τοῦ Σουλτὰν Ὀσμὰν, ἰδρυτοῦ
τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Εἰς τὴν
εἴσοδον τοῦ Μαυσωλείου ἐκάθητο ἐπὶ ἐνὸς
μεντεριοῦ σεβάσμιος Χότζας μὲ βιβλι-
κὴν καὶ ἐξαῦλωμένην σχεδὸν φυσιογνωμί-
αν, ὁ ὁποῖος ἀνεγίνωσκε μετὰ προσοχῆς,
ἀδιαφορῶν διὰ τὰ περὶ συμβαίνοντα κά-
ποιο παλαιὸ βιβλίον, προφανῶς προφητι-
κόν. Ἦτο ὁ φύλαξ τοῦ Μαυσωλείου, κατέ-
χων τὸ ἀξίωμα τοῦτο κατὰ κληρονομικὸν
δικαίωμα.

—Τὸ γράφουνε τὰ βιβλία σας Χότζα μου
πῶς θὰ ἐρχόμαστε ἐδῶ; Τὸν ἐρωτᾷ ὁ κ. Σ.
Βενιζέλος.

—Τὸ γράφουνε, παιδὶ μου. Εἶναι στῆς
Μοίρας τὰ γραμμένα ὁ ἐρχομὸ σας.

—Καὶ γράφουνε ἂν θὰ ξαναφύγουμε;

—Ὁχι, παιδὶ μου, αὐτὸ δὲν τὸ γράφουνε.
Ὅστε καὶ τὰ ἄγραφα τῆς Μοίρας κατώρθω-
σαν οἱ τῆς Ἠνωμένης. Νὰ μὴ βασκαθοῦν.